

Una revista per la unitat pastoral de Catalunya

Dg, 28/05/2017 per Catalunya Religió

(Jordi Llisterra-CR) Podria haver estat un to de funeral però va ser només tancar una anella més d'una llarga cadena. Aquesta setmana es va oficiar el final de la revista *Quaderns de Pastoral* després de gairebé mig segle de publicació i de 241 números. Una aportació fonamental a la vida de l'Església catalana que queda [recollida](#) en el llibre *Quaderns de Pastoral (1969-2016). Una revista al servei de la fe d'un poble*, del capellà i periodista **Manel Simó**. I que queda disponible per tothom en [el web](#) del Centre de Pastoral Litúrgica (CLP) on es poden consultar integrament tots els números i fer-hi recerques per temes o per autors.

El llibre es va presentar aquest dijous a la Sala Pere Casaldàliga de la llibreria Claret. També va ser el darrer acte del Cente d'Estudis Pastorals (CEP), que editava la publicació. La seva tasca ha estat [assumida](#) per la Càtedra Pont i Gol, patrocinada pels bisbes catalans dins de l'Ateneu Universitari Sant Pacià.

A més de l'autor i del president del CPL, **Jaume Fontbona**, en l'acte hi van intervenir els darrers responsables de la revista i del Centre d'Estudis Pastorals. El darrer director del CEP, **Josep Maria Domingo**, la darrera cap de redacció de la revista, **Annabel Carbonell**, i el que va ser secretari del CEP i de *Quaderns de Pastoral* en l'etapa anterior, el felipó **Antoni Serramona**.

Però els dos noms que es van citar més per fer el recorregut de la història del CEP van ser els dels dos capellans que van iniciar-lo, **Joan Batlles** i **Josep Maria Totosaus**. El [tàndem](#) Batlles-Totosaus al CEP, i el tàndem Totosaus-Batlles a *Quaderns de Pastoral*, com va precisar Antoni Serramona.

Pont entre generacions

Dos eixos de treball sostenien la seva tasca determinant en l'aplicació del Vaticà II a Catalunya. D'una banda "fer de pont entre la generació d'abans de la Guerra i la generació conciliar". Ponts que avui es troben a faltar segons Serramona, "com si

cada generació ho hagués d'inventar tot de nou".

I, d'altra banda, "veure l'Església catalana com una unitat pastoral". Per això des dels principis el CEP i *Quaderns* va comptar amb la presència d'agents de pastoral de totes les diòcesis catalanes. Un relat que va calar fins a quedar per [escrit](#) en les resolucions del Concili Provincial Tarraconense, tot i que "Catalunya com a unitat pastoral avui té el risc d'afeblir-se". Per això, no es pot llançar per la finestra tot el treball [realitzat](#) pel CEP.

Pastoral realista

Els eixos dels continguts "d'una revista de Pastoral aplicada" els ha recollit Manuel Simó en un voluminós llibre. Simó va destacar l'empenta inicial de l'arquebisbe **Ramon Torrella**, que és qui va definir la publicació com "una revista al servei de la fe d'un poble".

Simó, a partir de la lectura completa del 241 números publicats, ha traçat cinc etapes de la revista emmarcades en el seu context social i eclesial: "les noves generacions tenen aquí un brollador". La clau és que parlava "d'una pastoral feta des del realisme de la vida i des del realisme de la fe".